

Sterke verhalen van vroeger nr. 2 (60) Verteld door inwoners van Beringe

De verdwenen auto (Jaren vijftig)

“Een bewoner van Beringe kon op zekere morgen zijn auto niet meer vinden. Hij had hem langs het kanaal geparkeerd. Bij nader onderzoek vond hij hem terug in het kanaal.

Wat was er gebeurd? Bij het parkeren van de auto was hij vergeten de auto op de handrem te zetten. Aangezien het die nacht stormde en hard waaide, deed de wind de rest. Met bovenvermeld gevolg.”

De eerste frites in Beringe (Jaren veertig-vijftig)

“In het kanaal lag enkele maanden een Belgische Kempenaar in de haven van Beringe. De schipper, met de naam Goedgezelschap, had een zoon. Deze Lowie bezocht toentertijd tijdelijk de lagere school. Zijn moeder was dol op kinderen, waardoor er vaker de buurt kinderen ‘op bezeuk’ kwamen. Voor het bezoek bakte zij frites, in België toen al bekend. Voor de Beringse jeugd echter een grote onbekendheid. Vanaf de stuurhut riep zij naar de buurtkinderen: ‘Jongens frites!!’

Geloof maar dat die met een vaartje op de boot aanwezig waren en ervan smulden. Op school gekomen schepten deze kinderen op: ‘Wij hebben frites gehad’. Wisten wij veel wat het was en hoe het smaakte!”

Het autootje van onze pastoor (Jaren zestig)

“Dat onze pastoor geen fantastische chauffeur was, wist men algemeen.

Daarom reed hij korte tijd in een autootje met het bordje ‘25 km’ achterop. Zelfs daarmee had hij de techniek niet altijd onder de knie.

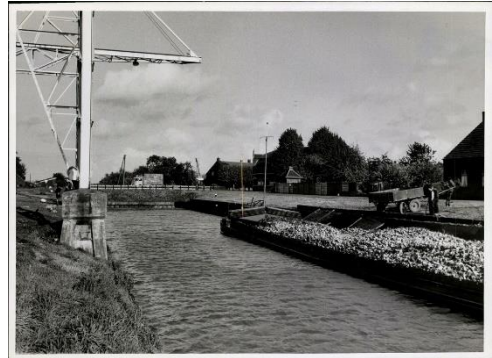
Een voorbeeld van zijn handelen wordt duidelijk met volgend voorval:

In de garage achter de pastorie stond zijn autootje geparkeerd. De parochie bewaarde het karretje, dat men gebruikte om bij begrafenissen de doodskist te vervoeren, eveneens op deze plek. Laat nou onze pastoor op een bepaald moment zijn wagentje achteruit de garage uit willen rijden en te snel zijn.

Pats..., een dreun en zie daar. Het autootje stond plots geparkeerd tegen het karretje, dat tegen de achtermuur geklemd was. Met dit verschil, dat dit laatste tot de helft in breedte was geslonken. Onze parochieherder had zonder na te denken op het gaspedaal geduwd...!”

Paard bijna verdronken (Jaren vijftig)

"Een boer kwam met paard en kar naar Beringe om zijn bieten te lossen. Bij het achteruitzetten van de kar kon het paard het geheel niet meer houden en verdween met kar en al in het kanaal. Gelukkig kon men het dier weer met behulp van de kraan van het Landbouwbelaag op het droge krijgen."

Bietenooft**Hulp gevraagd** (Jaren veertig)

"Op 1 september 1943 stapte ik om 7 uur op de tram te Beringe, een avontuur tegemoet, naar school in Venlo. Op de Tegelseweg lag de ambachtsschool, waar het timmeren geleerd moest worden. 's Avonds met de tram van 5 uur huiswaarts voor gezegd f 4,80

De tram in Beringe

per maand. In Venlo was het nog een eind lopen. De tram zat vol met schooljeugd, arbeiders voor het vliegveld, N.S.B.-ers voor het bewaken van het vliegveld – met de geweren die onze jagers hadden moeten inleveren – en Duitse soldaten. Verder vrouwen, die de boer opgingen voor proviand.

Duitsers en handelslieden kruisten ons. De tram was zo overvol en versleten, dat de conducteur geregeld door de tram kwam. Dit om aan ons schooljongens te vragen om te helpen met duwen. Vooral de heuvels in de Blerickse bossen en de spoorwegovergang in Blerick waren te veel voor de oude tram. Wij met z'n allen stapten uit en liepen naar achteren. Met onze tot spierballen gevormde bovenarmen zetten we zoveel mogelijk kracht tegen de tram. En ja, hoor. Het locomotiefje lukte het om de heuvel op te komen. Trots konden we weer instappen en lieten onze spierballen aan de rest zien. Een welkome afwisseling was dat voor ons tijdens die dagelijkse rit."

Een oude vrachtauto (jaren dertig-veertig)

"Roedje kocht een vrachtwagen bij Ramakers, een houthandel in Helmond. Het was een nieuwe auto met kapotgevroren radiator. Een monteur uit Duitsland wist er geen raad mee en de wagen kwam te koop. Roedje kocht in Helmond eveneens een gieter om de radiator mee te vullen. Zolang hij langs de Zuid-Willemsvaart reed, was er water in overvloed. Maar in Asten moest hij wachten op de bus, die van Philips Eindhoven kwam. Deze nam hem op sleeptouw. Na een avond en nacht solderen in de garage was de wagen rijklaar zonder lekkende radiator."